

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Czarnecka

Sędziowie: SSO Małgorzata Radomska-Stęplewska

SSO Marcin Miczke (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi na czynności komornika

w sprawie egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach R. N.o sygn. akt Km (...)

z wniosku wierzyciela (...) **S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko dłużnikowi **J. K.**

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Szamotułach

z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Co 3238/12

postanawia

1. odrzucić zażalenie na punkt 2. zaskarżonego postanowienia,

2. oddalić zażalenie na punkt 1. zaskarżonego postanowienia.

SSO M. Radomska - Stęplewska SSO A. Czarnecka SSO M. Miczke

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 11 czerwca 2013 r., sygn. akt I Co 3238/12 Sąd Rejonowy w Szamotułach odrzucił skargę dłużnika na czynności komornika z powodu nieusunięcia jej braków formalnych. Sąd pierwszej instancji wskazał w motywach rozstrzygnięcia, że dłużnik domagał się umorzenia egzekucji wywodząc, iż Sąd Rejonowy w S.i Sąd Odwoławczy w P.złamał prawo do skutecznego środka odwoławczego oraz do rzetelnego procesu i nie dopatrzone się przedawnienia roszczeń. Zarządzeniem z 27 listopada 2012 r. przewodniczący wezwał skarżącego do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych skargi przez wskazanie wszystkich uczestników postępowania (wierzycieli i dłużników) oraz ich adresów, złożenie odpisów skargi i załączników do skargi w ilości równej liczbie uczestników postępowania, precyzyjne określenie zaskarżanej czynności komornika, tzn. na czym ta czynność polegała, czego dotyczyła i kiedy została dokonana - i to wszystko w terminie 7dni pod rygorem odrzucenia skargi. Pismem z 13 grudnia 2012 r. skarżący zwrócił się o podanie daty skargi, której dotyczy wezwanie. Informację taką przesłano w dniu 3 stycznia 2013 r. ponawiając wezwanie pod wskazanym wyżej rygorem. Pismem z 11 stycznia 2013 r. skarżący odpowiedział, że nie uzupełni braków skargi, gdyż akta zostały zniszczone w dniu 27 listopada 2012 r. Sąd pierwszej instancji ustalił, że Komornik prowadzi egzekucje wobec J. K.z wniosku (...) S.A.we W.pod sygn. Km (...)i Km (...)na podstawie załączonych tytułów wykonawczych oraz zgodnie z wnioskami wierzyciela. Sąd ten nie dopatrył się w postępowaniu prowadzonym przez Komornika żadnych okoliczności, które powodowałyby konieczność podjęcia czynności w trybie art. 759 § 2 k.p.c. W żadnym wypadku, w jego ocenie, nie ma też podstaw do umorzenia

postępowania. Dłużnik bowiem nie przedstawił żadnych dokumentów, które mogłyby być podstawą do ukorzenia postępowania. W tym stanie rzeczy, skargę dłużnika z powodu nieusunięcia jej braków formalnych Sąd Rejonowy odrzucił.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik, zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie. Skarżący zarzucił, że istnieje domniemanie, iż sędzia sprawozdawca M. Ś. jest powiązana z komornikiem, gdyż nie przesyła odpowiedzi komornika na skargi, nie dostrzega przedawnienia roszczenia wierzyciela już przed złożeniem pozwu o zapłatę, odrzuca skargi dłużnika nie badając wnikliwie spraw poddanych jej pod osąd oraz przyzwala komornikowi na nierozliczanie pobranych od dłużnika kwot. Nadto skarżący podtrzymał stanowisko wyrażone już w skardze, że roszczenie egzekwowane przez wierzyciela jest przedawnione, z czego wywiódł wniosek, że postępowanie egzekucyjne winno być umorzone.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie w części kwestionującej pkt 2., dotyczący stwierdzenia braku podstaw do podjęcia czynności w trybie art. 759 § 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie, tj. w sytuacjach wprost wskazanych w przepisach części trzeciej k.p.c. a nadto w przewidzianych w art. 394 § 1 k.p.c., który stosuje się odpowiednio na mocy art. 13 § 2 k.p.c. Żaden przepis części trzeciej k.p.c. wprost nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia sądu stwierdzającego brak podstaw do podjęcia z urzędu czynności w ramach nadzoru judykacyjnego nad komornikiem. Postanowienia z 11 czerwca 2013 r. w zakresie pkt. 2 nie można również uznać za postanowienie sądu pierwszej instancji „kończące postępowanie w sprawie” w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Postanowienie takie nie zmierza bowiem do zakończenia postępowania egzekucyjnego, ani jego samodzielnej części, a jedynie jest wyrazem oceny, że w danej sprawie, na konkretnym jej etapie nie zachodzi konieczność interwencji w bieg postępowania egzekucyjnego. Ubocznie wypada wskazać, że ocena sądu, wyrażona przy odrzuceniu skargi na czynności komornika, iż nie zachodzą podstawy do wydania komornikowi zarządzeń zmierzających do zapewnienia należytego wykonania egzekucji albo usunięcia spostrzeżonych uchybień, nie musi w ogóle być wyrażona w formie postanowienia (tzn. odrębnego punktu sentencji); wystarczające jest dokonanie tej oceny w uzasadnieniu. Wynika to z treści art. 767³ zd. 1 in fine k.p.c., z którego wypływa wniosek, że jeśli zachodzą podstawy do podjęcia czynności w trybie art. 759 § 2 k.p.c., wówczas sąd nie odrzuca skargi. Już zatem w samym pozytywnym wyrzeczeniu o odrzuceniu skargi mieści się stwierdzenie braku podstaw do podjęcia czynności w trybie nadzoru judykacyjnego. Zażalenie w omawianej części należało zatem odrzucić jako niedopuszczalne na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie w części podważającej pkt 1., dotyczący odrzucenia skargi dłużnika na czynności komornika podlegało natomiast oddaleniu jako bezzasadne.

Skarżący nie powołał żadnych merytorycznych argumentów, które podważałyby zasadność stanowiska Sądu pierwszej instancji stwierdzającego niezachowanie warunków formalnych skargi na czynności komornika i nieusunięcie tych braków przez dłużnika w ustawowym terminie, mimo skierowania stosownego wezwania. Żalący skoncentrował się tylko na zarzutach podważających bezstronność sędziego sprawozdawcy, opartych zresztą na subiektywnym niezadowoleniu z treści wydanych orzeczeń, dotyczących dłużnika. Nie dotyczą one jednak istoty zagadnienia, będącego przedmiotem kontroli instancyjnej w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie jest wyłącznie to, czy skarga dłużnika z 16 listopada 2012 r. na czynności komornika spełniała wymagania formalne warunkujące jej merytoryczne rozpoznanie, czy braki wymienione w zarządzeniu przewodniczącego z 27 listopada 2012 r. (k. 4) rzeczywiście występowały i czy uniemożliwiały nadanie sprawie prawidłowego biegu oraz czy dłużnik wykonał zobowiązanie do usunięcia tych braków. Bezspornie skarga dłużnika z 16 listopada 2012 r. była dotknięta brakami m.in. w postaci niewskazania uczestników postępowania (art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) i ich adresów (art. 126 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) a nadto dłużnik nie dołączył do niej jej odpisu dla wierzyciela (art. 128 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Braki te uniemożliwiały

nadanie sprawie prawidłowego biegu, tj. doręczenie wierzycielowi odpisu skargi w celu umożliwienia mu podjęcia obrony. W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków dłużnik przesłał jedynie pismo z 11 stycznia 2013 r., w którym powołał się na zniszczenie akt sprawy przez komornika (k. 12). Tłumaczenie to w żaden sposób nie usprawiedliwiało jednak dłużnika, skoro jako strona postępowania egzekucyjnego winien wiedzieć, z wniosku jakiego wierzyciela toczy się egzekucja, skoro zgodnie z art. 805 § 1 k.p.c. przy pierwszej czynności egzekucyjnej doręcza się dłużnikowi zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z podaniem m.in. treści tytułu wykonawczego. Nadto skarga była dokumentem sporządzonym przez samego dłużnika, więc nie było przeszkód do sporządzenia i nadesłania jej odpisu. Dłużnik nie uzupełnił wspomnianych braków, czego zresztą w zażaleniu nie kwestionował. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy trafnie odrzucił jego skargę na podstawie art. 767³ k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela przy tym stanowisko Sądu pierwszej instancji co do braku podstaw do podjęcia czynności z urzędu w trybie nadzoru nad komornikiem. Skarga nie zawierała bowiem żadnych elementów pozwalających na uznanie, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności przewidzianych w art. 759 § 2 k.p.c. Przedawnienie roszczenia, na które powoływał się dłużnik, nie jest samodzielnie podstawą do umorzenia postępowania egzekucyjnego. W takim przypadku dla umorzenia postępowania na podstawie art. 825 pkt 2 k.p.c. niezbędne jest przedłożenie wyroku pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności z powodu zaistnienia zdarzenia (przedawnienia – upływu czasu), w wyniku którego zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na uzyskanie takiego wyroku dłużnik się nie powoływał.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie dłużnika na pkt 1. zaskarżonego postanowienia jako bezzasadne.

SSO M. Radomska - Stęplewska SSO A. Czarnecka SSO M. Miczke